

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
 VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DỪNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
www.cgvnhouston.org

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
 Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
 Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
 281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
 Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
 281-777-2229

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)

281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLNT)

281-827-9571

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)

832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành

Pt. Giuse Nguyễn Phẩm

Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075

713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;

2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu

Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch

Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099

281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086

281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đình Minh Tiên, OP.

Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.

Pt. Giuse Đỗ Nguyên Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040

713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002

713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP

3617 Milam St. - Houston, TX 77002

713-518-2319

Chúa Nhật XXX Thường Niên, Năm B, Ngày 28-10-2018
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô 10, 46-52

SUY NIỆM LỜI CHÚA

TỚI NGUỒN SỰ SÁNG

Người mù ngồi ăn xin bên vệ đường. Cảnh tượng này cho ta thấy đời anh bị bao phủ bởi nhiều thứ bóng tối.

Trước hết là **bóng tối thể lý**. Không có đôi mắt, đời anh chìm trong tăm tối. Không biết thế nào là ánh sáng. Không biết thế nào là cảnh thiên nhiên. Không nhìn được khuôn mặt của những người thân. Không tự mình làm gì được. Không tự mình sinh sống được. Chẳng biết có ánh sáng ban ngày. Đời anh chìm ngập một bóng đêm. Bóng đêm dày đặc không một chút ánh sáng. Bóng đêm triền miên không bao giờ chấm dứt. Tất cả là một màu đen. Thế giới màu đen. Quần áo anh mặc màu đen. Khuôn mặt mọi người đều màu đen. Cơm anh ăn hằng ngày cũng màu đen. Một màu đen muôn thủa.

Kế đến là **bóng tối xã hội**. Vì tàn tật anh trở thành người dư thừa trong xã hội. Anh bị loại trừ khỏi xã hội. Chỉ còn ngồi bên vệ đường mà ăn xin. Như cây cỏ mọc bên đường thôi. Thậm chí khi Chúa đến, mọi người nô nức đón Chúa. Còn anh chỉ kêu lên thoi cũng đã bị người ta căm đoán, đe nẹt rồi. Anh không có quyền gì hết. Vì anh chỉ là thân phận sống nhờ ở đậu.

Sau cùng là **bóng tối tâm lý**. Cuộc đời anh không có lối thoát. Anh bị kết án suốt đời chịu giam cầm trong bóng tối. Làm sao thoát ra được khi anh không thể tự mình làm gì. Khi mọi người kể cả những người thân ruồng bỏ anh. Khi xã hội gạt anh ra bên lề cuộc sống.

Nhưng Đức Kitô đem đến cho anh ánh sáng ngập tràn.

Người chiếu vào đời anh **ánh sáng hy vọng**. Tuy chưa được gặp Chúa, nhưng chỉ nghe những lời Chúa giảng, những việc Chúa làm anh đã tràn trề hy vọng. Chúa có thể giải thoát anh khỏi định mệnh tăm tối vây bọc cuộc đời anh. Người có thể đưa anh tới miền ánh sáng. Tương lai anh sẽ thay đổi. Cuộc đời anh sẽ tươi sáng. Anh tràn ngập niềm hy vọng. Niềm hy vọng trở thành ánh sáng chiếu soi cuộc đời anh.

Người chiếu vào đời anh **ánh sáng đức tin**. Tuy chưa gặp Chúa nhưng anh đã hoàn toàn tin tưởng vào Chúa. Không tin sao được vì chỉ có Chúa là Đấng duy nhất có thể cứu anh khỏi bóng tối. Vì thế thoát nghe tiếng Chúa anh đã kêu van lớn tiếng xưng tụng Người là Con Vua Đavít nghĩa là Đấng Cứu Thế. Có lẽ những người đi đón Chúa hôm ấy đều có đôi mắt sáng. Nhưng không ai có ánh sáng đức tin. Vì không ai tin Chúa là Đấng Cứu Thế. Trừ anh mù. Mắt anh mù nhưng đức tin của anh sáng. Nên anh là người duy nhất lớn tiếng xưng tụng Chúa là Đấng Cứu Thế. Niềm tin của anh thật mãnh liệt. Dù bị mọi người chung quanh ngăn cản, niềm tin ấy không những không bị suy yếu mà còn càng trở nên mạnh mẽ hơn. Bị mọi người đe dọa, căm căm, niềm tin của anh càng vững vàng không gì có thể lay chuyển được, nên anh càng kêu to hơn.

Người đã chiếu vào đời anh **ánh sáng tình yêu**. Chúa là tình yêu. Chúa không nghe bằng tai nhưng nghe bằng trái tim. Vì thế giữa đám đông hỗn độn của thành Giêricô phồn hoa, Chúa vẫn nghe được tiếng kêu van của một người con bé nhỏ ngồi bên vệ đường. Không những Chúa nghe thấy tiếng lòng khờ khạo của anh mà Chúa còn ưu ái gọi anh đến. Thật là một cử chỉ ưu ái quá sức tưởng tượng. Giữa đám đông trong một thành phố phồn hoa, Chúa chẳng gọi ai trừ ra người mù ngồi bên vệ đường. Chúa chẳng chờ đợi ai trừ ra chờ đợi người con nhỏ bé tội nghiệp bị bỏ rơi nhất thành phố đến với Chúa. Đời anh chưa được ai yêu thương như thế. Đời anh chưa được ai quan tâm như thế. Đời anh chưa được ai mời gọi như thế. Đời anh chưa được ai chờ đợi như thế. Và Chúa còn hỏi anh muốn gì. Đời anh chưa được

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CB. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiên
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Trần Duy Lang (Giáo Xứ CTTĐ) 832-465-5418

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hưởng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC MẸ (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hưởng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hưởng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hưởng: Lm. Đinh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org
Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoininhuu.org
713-870-8955

ai âu yếm như thế. Tình yêu Chúa làm cho đời anh bừng sáng. Anh tìm thấy tất cả ý nghĩa cuộc đời khi gặp được Chúa.

Chúa đem ánh sáng đến cho anh. Chúa là tất cả đời anh. Anh không cần gì khác nữa. Anh vất bỏ cả áo choàng là tài sản duy nhất. Vì anh đã khám phá ra kho tàng quý giá nhất đời. Anh đứng phất dậy mà đến với Chúa vì tuy mắt chưa nhìn thấy mà lòng anh sáng như sao băng. Và nhất là anh đi theo Chúa cho đến cùng vì Chúa chính là ánh sáng cho đời anh. Chúa sẽ dẫn đường anh đi. Đi đến sự thật và đến sự sống.

Đời sống tôi có nhiều bóng tối vì tôi chưa tin vào Chúa. Đời sống tôi bế tắc vì tôi chưa đặt niềm hy vọng vào Chúa. Đời tôi mệt mỏi chán chường vì tôi chưa yêu mến Chúa. Hãy tin tưởng vào Chúa. Ánh sáng đức tin sẽ chiếu soi đường đời tôi đi. Hãy hy vọng vào Chúa. Niềm hy vọng là ánh sáng âm áp cho cuộc đời. Hãy yêu mến Chúa. Tình yêu Chúa là ánh sáng hướng dẫn mọi tư tưởng, lời nói, việc làm của tôi. Hãy noi gương anh mù thành Giêricô bỏ tất cả mà theo Chúa. Sống bên Chúa đời tôi sẽ ngập tràn ánh sáng.

+Tgm. Giuse Ngô Quang Kiệt

CHÚA CHỮA ANH MÙ BACTIMÊ

Trong bài hát Kinh Hòa Bình của Thánh Phanxicô Assisi, chúng ta hát lên: “Lạy Chúa, xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa, để con đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lạng nhục...” Chúng ta lại hát tiếp: **“ĐỂ CON DỌI ÁNH SÁNG VÀO NƠI TỐI TẮM, ĐEM NIỀM VUI ĐẾN CHỖ U SÂU”**.

Lời kinh này không chỉ là một lời cầu nguyện mà còn là một lời kinh diễn tả lối sống đích thực của mỗi người Kitô hữu. Như vậy bốn phận của mình không phải chỉ là đem yêu thương vào nơi oán thù mà còn phải dọi ánh sáng vào nơi tối tăm.

Có một câu chuyện kể như thế này:

Một anh mù đi thăm một người bạn. Đã lâu không gặp nên đôi bạn hàn huyên mãi quên cả thời gian. Khi trời tối một thị anh mù mới cáo từ ra về. Anh bạn bảo: “Thôi để tôi thấp cho anh cái đèn, trời tối quá rồi”. Anh mù nghĩ là bạn muốn đùa nên trả lời: “Anh muốn đùa hả? Tôi mù thì ngày và đêm có khác gì nhau đâu”. Anh bạn vội vàng xin lỗi nói: “Tôi đâu có dám đùa với anh, ý tôi là anh nên cầm cái đèn để người ta sẽ thấy sáng và không đụng phải anh”. Anh mù nghe nói có lý liền vui vẻ hiên ngang xách đèn ra về. Đi được một đoạn thì có một người đi ngược chiều đụng phải, làm anh mù ngã xuống vệ đường. Quá tức giận, anh lồm cồm ngồi dậy chửi đổng: “Đồ đui, người ta cầm cái đèn sáng như thế này mà không thấy hả?”. Người kia liền mắng lại: “Mày mới là đồ đui, đèn tắt mẹ từ lúc nào mà còn chửi người ta”.

Coi chừng chúng ta lại rơi vào tình trạng như thế. Nếu mình rơi vào tình trạng đấy thì rất nguy hiểm. Làm sao có thể dọi ánh sáng vào nơi tối tăm khi mà chúng ta không có ánh sáng, hoặc ánh sáng chúng ta đã bị tắt ngấm từ lâu.

Đặt câu hỏi như thế thì chúng ta thấy anh mù Bactimê sẽ trở thành gần gũi với mình hơn. Anh ta không còn là khuôn mặt xa lạ của 20 thế kỷ trước, mà giờ đọc lại mình có cảm tưởng như là đọc truyện cổ tích. Anh ta giờ trở thành một khuôn mặt mời gọi mình suy nghĩ về vấn đề của chính cuộc đời mình.

Ngày nay người ta nói đến mù chữ, vài năm nay lại thêm mù vi tính. Một thứ mù

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076 - thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223 - Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761 - lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970 - tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402 - lnguyen999@yahoo.com

Văn Phòng Ôn Gọi Linh Mục và Tu Sĩ
713-652-8239

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHỤNG VỤ
Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TUXÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

DÒNG CHÚA THÁNH THÂN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THẨM VIẾNG**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

về mặt trí tuệ. Phúc Âm kể cũng có lần Chúa Giêsu mắng các môn đệ: “Các người có mắt mà cũng như mù”. Và đây là một thứ mù về mặt tâm linh.

Khi kể câu chuyện này tôi không nhằm đến mù thân xác, vì thời đó có rất nhiều người mù, nhưng Chúa Giêsu không chữa cho tất cả. Ngài chỉ chữa cho một số người mang tính biểu tượng. Cũng không phải Thánh Maccô nói đến mù chữ, vì chúng ta không nghe kể Chúa Giêsu mở lớp tình thương để dạy học. Như vậy chắc chắn là Thánh Maccô nhân mạnh mù về mặt tâm linh, mù về mặt tinh thần. Ta có thể hiểu như thế nào về tình trạng mù này?

Có một câu chuyện kể về các người mù rủ nhau đi xem voi. Xem xong thì cùng nhau ngồi lại bàn tán, mô tả xem con voi nó giống như cái gì?

Anh sờ được cái chân thì đồng đặc tuyên bố: con voi nó giống như cái cột nhà.

Anh khác thì oang oang: con voi nó giống như cái quạt. Vì anh này sờ được ngay cái tai của nó.

Còn các anh sờ cái bụng, cái vòi. Ta không biết họ sẽ mô tả con voi giống như cái gì.

Suy nghĩ kỹ chuyện này thì thấy cũng thấm thía lắm. Tôi muốn chia sẻ với anh chị em là: chúng ta có thể rơi vào tình trạng mù về mặt tinh thần, có nghĩa là ta không nhìn thấy được chân lý toàn diện về cuộc sống. Ta chỉ nhìn thấy chân lý phiến diện như anh mù mô tả con voi “nó giống như cái cột nhà”, như thế là rất phiến diện.

Từ 30 năm về trước, một nhà xã hội học Mỹ... đã lên tiếng về con người thời đại. Ông gọi: “Con người một chiều kích”. Tôi thấy nhận xét ấy vẫn đúng cho đến ngày nay và chắc có lẽ càng ngày sẽ càng đúng hơn.

Cuộc sống con người chúng ta được đan kết bằng nhiều chiều kích. Có một chiều kích hướng thượng, mình gọi là chiều dọc trong mối quan hệ với Thiên Chúa. Có một chiều kích ngang nữa, trong quan hệ bình đẳng yêu thương đối với mọi người, và có một chiều quan hệ đối với thế giới vật chất.

Càng ngày con người ta càng quên mất cái chiều hướng thượng, quên mất mối quan hệ hàng ngang với anh em trong tình yêu thương, mà chỉ quan tâm đến quan hệ tình bạn với thế giới vật chất.

“Con người một chiều kích”. Chúng mình không khám phá, không sống được

THƯ MỜI

**THAM DỰ THÁNH LỄ
MỪNG KINH THÁNH MARTINÔ DE PORRES**

Kính thưa:
- quý cha, quý tu sĩ nam nữ
và toàn thể quý ông bà anh chị em trong Chúa Kitô,

Đề cảm tạ hồng ân Thiên Chúa và tỏ lòng kính mến Thánh Martinô, vị Thánh rất quen thuộc với giáo dân Việt Nam chúng ta, chị em Nữ Tu Đa Minh chúng con sẽ tổ chức thánh lễ kính Thánh Martinô – Đấng được mệnh danh là

*“Cha nuôi kẻ khó nghèo,
Quan Thầy người cùng khổ
và Đấng Phù trợ người đau yếu.”*

Xin kính mời quý cha, quý tu sĩ nam nữ và toàn thể quý ông bà anh chị em đến tham dự giờ khấn cũng như thánh lễ tạ ơn, cầu nguyện và học hỏi nơi thánh nhân lòng kính mến Chúa và yêu thương tha nhân vào

Thứ Bảy, Ngày 03 tháng 11 năm 2018

tại
Tu Viện Trụ Sở Cửa Tĩnh Đông
5250 Gasmer Dr.
Houston, TX 77035
(713) 723-8250

Chương trình như sau:

9:00 sáng - Giờ giải tội
10:00 sáng - Giờ khấn
10:30 sáng - Thánh lễ và tiệc mừng kính Thánh Martinô

** Giờ khấn và Thánh lễ sẽ ở ngoài Đài Thánh Martinô
bên cạnh Nhà Nguyễn của Tĩnh đông.

Xin trân trọng kính mời.

Chị em nữ tu Đa Minh Việt Nam
Tĩnh Đông Đức Maria Vô Nhiễm – Houston, TX

cái chân lý toàn diện về cuộc sống của con người. Nguyên nhân nào có thể dẫn đến tình trạng đó.

Trở lại với hoàn cảnh của những anh em khiếm thị. Hầu hết đều bị mù từ lúc mới sinh. Có một số do tai nạn sau này. Nếu hiểu mù là mình không thấy sự vật thì cũng có lúc mình cũng không nhìn thấy mặc dù mắt mình vẫn sáng. Chẳng hạn như có sự cố cúp điện hay lúc mình bị đau mắt phải lấy khăn che mắt chợp đờ chói, đờ nhức. Những hình ảnh ấy khiến tôi nghĩ đến tình trạng mù về mặt tinh thần. Nếu bảo về tinh thần mù lòa từ lúc mới sinh thì không thể tin được.

Tất cả mọi người đều là hình ảnh của Thiên Chúa, vì thế Thiên Chúa đều ban tặng cho mọi người khả năng nhận biết chân lý.

Ta có thể rơi vào tình trạng mù tâm linh là do nguyên nhân thứ 2, thứ 3. Nghĩa là mình thiếu ánh sáng, Do những hoàn cảnh và những môi trường sống.

Hiểu như vậy, ta thấy rằng hầu hết chúng ta đều là những người mù đáng thương về mặt tâm linh. Vì vậy, chúng ta hãy khiêm tốn chạy đến với Chúa để người chữa trị. Người sẽ giúp chúng ta nhìn thấy chân lý toàn vẹn. Người sẽ giúp chúng ta nhận ra Thiên Chúa là Cha của chúng ta và mọi người là anh em của ta. Người sẽ giúp ta nhận ra con đường tiến về nhà Cha trên Trời. Con đường đó là con đường Chúa Giêsu đã đi và đã tới đích. Và đó cũng là con đường hẹp, con đường ngược dốc, con đường Thập Giá nhưng là con đường dẫn đến sự sống vinh quang và vĩnh cửu. Amen.

+Gm. Phêrô Nguyễn Khâm

ĐTC Phanxicô:

không yêu thương là bước đầu của việc giết người

Không phải chỉ khi tức đọat sự sống của mình hay của ai đó mới là giết người. Nhưng chính việc thờ ơ với sự sống, sỉ nhục khinh khi, không tin tưởng, gây tổn thương, không yêu thương, nói hành nói xấu vv., cũng là những hành động giết người. Ngược lại, không giết người là chăm sóc, nhìn nhận giá trị, bao gồm nhìn nhận, tha thứ cho tha nhân. Giới răn "chớ giết người" là lời mời gọi yêu thương.

Trước khoảng 25 ngàn tín hữu hiện diện tại quảng trường Thánh Phêrô trong buổi tiếp kiến chung vào sáng thứ Tư ngày 17.10, ĐTC Phanxicô tiếp tục giải thích về điều răn thứ 5 “Chớ giết người”. Trước hết, ĐTC nhắc lại điều Ngài đã giải thích trong bài huấn dụ tuần trước: đối với Thiên Chúa, sự sống con người thật quý giá, thánh thiêng và bất khả xâm phạm. Không ai có thể khinh khi sự sống của người khác hay của chính mình; thực tế là con người mang trong mình hình ảnh của Thiên Chúa và là đối tượng của tình yêu vô cùng của Thiên Chúa, dù cho họ sinh ra trong hoàn cảnh nào. Tiếp đến, ĐTC trình bày ý nghĩa sâu xa mà Chúa Giêsu mạc khải cho chúng ta trong đoạn Tin Mừng theo Thánh Mátthêu 5, 21-24.

Các hình thức giết người.

ĐTC nói: Chúa Giêsu khẳng định rằng, trước tòa án của Thiên Chúa, cả sự giận dữ đối với anh em mình cũng là một hình thức giết người. Do điều này, Thánh Gioan tông đồ viết: “Ai ghét anh em mình là giết người” (Ga 3, 15). Nhưng Chúa Giêsu không chỉ dừng lại ở điều này, và trong cùng cách lý luận này, Người nói thêm rằng cả việc sỉ nhục và khinh khi có thể giết chết người. Và chúng ta đã quen thuộc với việc sỉ nhục. Một lời sỉ nhục giống như một hơi thở đối với chúng ta vậy. Và Chúa Giêsu nói: “Hãy dừng lại, bởi vì sỉ nhục là điều xấu, nó giết người.” Người sỉ nhục nói: “Nhưng tôi thì... với loại người này, tôi coi thường họ.” Đây là một hình thức giết đi phẩm giá của một người. Thật là tốt nếu giáo huấn này của Chúa Giêsu đi vào tâm trí và mỗi người chúng ta sẽ nói: “Tôi không bao giờ sỉ nhục ai.” Sẽ là một đề nghị hay, bởi vì Chúa Giêsu nói với chúng ta: ”Xem kìa, nếu bạn sỉ nhục, nếu bạn khinh khi, nếu bạn oán ghét, điều này là việc giết người.”

Cần hòa giải khi tham dự Thánh lễ.

ĐTC nói tiếp: Không có bộ luật nào của con người đánh đồng các hành vi khác nhau như thế khi gán cho chúng cùng một mức độ phán xét. Và một cách cương quyết, Chúa Giêsu còn mời chúng ta, ngay lập tức, dừng lại việc dâng lễ vật trong đền thờ nếu nó nhắc chúng ta rằng chúng ta có bất hòa với một người anh em, để đi tìm hòa và làm hòa với anh ta. Ngay cả chúng ta, khi chúng ta đi tham dự Thánh lễ, chúng

ta phải có thái độ hòa giải này với những người mà chúng ta có vấn đề với họ. Ngay cả chúng ta nghĩ xấu về họ thì chúng ta đã sỉ nhục họ rồi. Nhưng nhiều lần, trong khi chúng ta chờ đợi Linh mục đến cử hành Thánh lễ, chúng ta nhiều chuyện một tí và chúng ta nói xấu người khác. Nhưng chúng ta không thể làm điều này. Chúng ta hãy suy nghĩ: sự quan trọng của việc sỉ nhục, sự quan trọng của việc khinh rẻ, sự quan trọng của việc thù ghét. Chúa Giêsu đặt những điều này ngang hàng với việc giết người.

Thờ ơ là giết người.

Chúa Giêsu muốn nói điều gì khi Người mở rộng điều răn thứ 5 này đến tận điểm này? ĐTC giải thích: Con người có một sự sống cao quý, rất ý nghĩa, và có một “bản ngã” tâm lý không kém quan trọng so với sự hiện diện thể lý. Trong thực tế, một câu nói không phù hợp là đủ xúc phạm đến sự vô tội của một đứa trẻ. Một cử chỉ lạnh lùng là đủ để làm tổn thương một người phụ nữ. Không tin tưởng người trẻ là đã đủ làm tan vỡ trái tim của họ. Chỉ cần phớt lờ một người là đủ tiêu diệt anh ta. Sự thờ ơ là giết người. Nó giống như là nói với người khác: “Đối với tôi, anh coi như đã chết rồi”, bởi vì như thế là bạn đã giết người đó trong trái tim bạn. Không yêu là bước đầu tiên giết người; và không giết người là bước đầu tiên để yêu.

Nhưng chúng ta là người bảo vệ anh chị em mình.

Từ đầu sách Thánh Kinh, chúng ta đọc câu nói kinh khủng được tên giết người đầu tiên, Cain, nói ra, sau khi Thiên Chúa hỏi anh ta em của anh ta đâu. Cain trả lời: “Tôi không biết. Tôi có phải là người canh giữ em tôi đâu?” (St 4,9). Những kẻ giết người cũng nói như thế: “nó không liên quan đến tôi”, đó là việc của bạn”, và những điều tương tự. ĐTC đặt câu hỏi: Chúng ta có phải là người canh giữ anh em chúng ta? Và Ngài trả lời: Đúng! Chúng ta là người bảo vệ anh em! Chúng ta là người bảo vệ nhau! Và đây là con đường của sự sống, là con đường không giết người

Tình yêu tha thứ và thương xót.

Sự sống con người cần tình yêu. Và đâu là tình yêu đích thực? ĐTC giải thích: Đó là tình yêu mà Chúa Kitô đã tỏ cho chúng ta, đó là lòng thương xót. Tình

yêu mà chúng ta không thể thiếu đó chính là tình yêu tha thứ, tình yêu đón nhận người đã làm điều không tốt cho chúng ta. Không có ai trong chúng ta có thể sống sót tồn tại mà không có lòng thương xót, tất cả chúng ta đều cần được tha thứ. Do đó, nếu giết người nghĩa là hủy diệt, đàn áp, loại bỏ ai đó, thì không giết người có nghĩa là chăm sóc, xem họ có giá trị, bao gồm chứ không loại bỏ, và cả tha thứ.

“Không làm điều xấu là một việc tốt, nhưng không làm điều tốt thì không phải là điều tốt”.

ĐTC khẳng định rằng mỗi người được mời gọi làm điều tốt, điều thiện, hơn là chỉ bằng lòng với việc không làm điều xấu là đủ. Ngài nói: Không ai có thể tự lừa dối mình bằng cách nghĩ rằng: “Tôi ok bởi vì tôi không làm điều gì xấu cả”. Một khoáng chất hay một cái cây – những viên đá cuội ở đó, không làm điều gì xấu, chúng hiện hữu theo kiểu như thế, nhưng một con người thì không. Con người được đòi hỏi hơn thế nữa. Có những điều tốt để làm, được chuẩn bị cho mỗi người chúng ta, mỗi người có việc tốt của mình, nó làm cho chúng ta hoàn toàn là chính mình. “Không giết người” là một lời kêu gọi yêu thương và thương xót, là một lời kêu gọi sống theo Chúa Giêsu, Đấng đã ban sự sống cho chúng ta và đã sống lại vì chúng ta. Một khi chúng ta cùng nhau, trong quảng trường này, lập lại lời của một vị thánh về điều này: “Không làm điều xấu là một việc tốt, nhưng không làm điều tốt thì không phải là điều tốt. Chúng ta luôn phải làm điều tốt.”

Giới răn “Chớ giết người” là lời mời gọi yêu thương.

ĐTC kết luận rằng giới răn thứ 5 chính là lời mời gọi yêu thương. Ngài nói: Chính Chúa Giêsu, khi nhập thể, Người đã thánh hóa sự sống của chúng ta; chính Người, bằng chính máu của mình, đã làm cho sự sống trở nên vô giá; chính Người, “Đấng khơi nguồn sự sống” (Cv 3, 15), nhờ đó mỗi người chúng ta là một món quà của Chúa Cha. Trong Người, trong tình yêu mạnh hơn sự chết của Người và bởi quyền năng của Chúa Thánh Thần do Thiên Chúa ban cho chúng ta, chúng ta có thể đón nhận Lời “chớ giết người” như lời mời gọi quan trọng và thiết yếu nhất: lời mời gọi yêu thương.

Hồng Thủy - Vatican

Nhận diện chính mình trước thập giá Chúa.

Nhìn vào bối cảnh thập giá Chúa Giêsu, ta có thể phát hiện ra con người mình qua những dạng sau: Con người tự mãn. Con người ích kỷ. Con người lãnh đạm. Con người ganh tị...

Nơi chính mình, có thể có những lối sống xa lạc hoặc đối nghịch với Thập giá Đức Kitô, và như vậy, cuộc sống tâm hồn và nhân cách tôn giáo không thể triển nở được, khiến ơn cứu độ có thể trở nên xa vời. Cần nhận diện và xóa bỏ những kiểu cách nào đó, để có thể đón nhận chính Chúa cách sâu xa hơn. Đối diện với Thập Giá Đức Kitô, mở cho ta một tâm nhìn mới, chiếu vào hiện trạng tâm hồn, làm lộ ra những lệch lạc, những bất ổn trong suy nghĩ, hành động và mọi sinh hoạt đời thường. Tất cả cần phải được phơi bày lên vùng ý thức, để giúp ta làm nên một cuộc chuyển biến nội tâm.

Nhìn vào bối cảnh Thập Giá Chúa Giêsu, ta có thể phát hiện ra con người mình qua những dạng sau:

1. Con người tự mãn.

Kinh nghiệm đời sống thiêng liêng cho ta biết, người tội lỗi có nhiều khả năng sám hối để trở lại hơn là những người cho rằng mình sống công chính, nhưng lại luôn tự mãn về chính mình. Kẻ tự mãn là kẻ đã no thỏa, không còn đói khát và mong muốn điều gì khác. Đó là một cách thức đánh lừa mình để rồi dần dần hình thành một lối sống nguy tạo. Đây là lối sống của người Biệt phái mà Chúa Giêsu từng cảnh giác các môn đệ Ngài (x. Mt 16, 6).

Trái lại, người tội lỗi thực sự cảm thấy mình bất lực, buồn tẻ, đau khổ, và nhiều khi rất chán chường bản thân mình. Nhưng những điều họ thực sự cảm thấy như vậy lại là một cơ may để tiếp nhận Lòng Thương Xót của Chúa. Bởi vậy, *mỗi tội nhân đều có một tương lai, và mỗi thánh nhân đều có một quá khứ*. Có thể nói sự hối cải của người trộm lành (x. Lc 23, 39-43) là chìa khóa mở ra sự hoán cải cho tâm hồn ta. Ta trở về với Chúa không phải vì ta đạo đức, mà vì nhận biết mình tội lỗi. Ta trở về với Chúa qua ngã tội lỗi hơn là qua ngã nhân đức. Thánh Kinh cho thấy nhiều trường hợp như thế, và thực tế cuộc sống

cũng vậy: Chúa đến thế gian không phải cho người công chính tự hào, nhưng cho người tội lỗi ăn năn trở lại (x. Lc 5, 23); Chúa chết không phải để tôn vinh người lành thánh, nhưng để cứu chuộc những tội nhân (x. Cl 1, 14).

Chỉ khi nào ta không còn tự hào về bản thân mình nữa, để biết hạ mình xuống và ngược lên, thì lúc đó ta mới khởi đầu trên con đường tự hối. Đừng đặt ra những lý do bên ngoài mình, nhưng là tự vấn lương tâm mình; đừng cứ xét xem mình tốt lành đến đâu, nhưng là nghiệm lại mình tội tệ tới mức độ nào; đừng cần cứ theo lý lẽ, nhưng hãy lắng nghe tiếng lòng mình.

2. Con người ích kỷ.

Tính cách ích kỷ bộc lộ ra nơi người trộm dữ bị đóng đinh bên trái Đức Giêsu. Tính ích kỷ đó khiến kẻ trộm dữ không những chỉ quay quắt với bản thân mình, mà còn ngang nhiên thách thức Chúa Giêsu: *“Nếu ông là Đức Kitô, ông hãy giải thoát mình và giải thoát chúng tôi.”* (Lc 23, 39). Mục đích giải thoát của Đức Giêsu là đưa con người vào đường lối của Thiên Chúa, là biến đổi hiện trạng tâm tội của bản thân thành vùng ánh sáng, là mở rộng một tình yêu xả kỷ trong trái tim con người, chứ không để con người chạy theo vọng tưởng của mình. Ước muốn giải thoát của anh ta thật hàm hồ và bất khả, vì nó không nằm trong đường lối giải thoát của Thiên Chúa. Đang khi đó, người bạn của anh ta bên phải Chúa Giêsu lại hoàn toàn được giải thoát ngay trong chính cực hình phải chịu.

Quả thực, nơi con người có quá nhiều tính xấu, nhưng suy cho cùng, tất cả đều phát xuất từ một cái gốc mà ra: *tính ích kỷ*. Người ích kỷ chỉ biết nhắm đến lợi ích riêng mình, bất chấp thiệt hại hay cảm tưởng của người xung quanh. Thậm chí cũng bắt nguồn từ ích kỷ, vì muốn vợ hết về mình. Lật lọng, tráo trở cũng bắt nguồn từ ích kỷ, vì miễn sao phân thắng về mình. Tự phụ, độc đoán, háo danh, hiếu thắng, coi thường và khinh rẻ người khác, chẳng qua cũng do ích kỷ, vì chỉ biết có mình thôi.

Nhìn từ chiều kích xã hội, tính ích kỷ không chỉ dừng lại ở đó, nó còn biến thái thành những tệ nạn xã hội: tham nhũng, bất công, tàn ác, độc đoán, trấn áp, bóc lột, v.v... Nó biến xã hội thành một bãi chiến trường đầy những mảnh đời bất hạnh. Chính ích kỷ dẫn đến nạn phân biệt giai cấp, kỳ thị chủng tộc, xung đột tôn giáo, thảm họa chiến tranh, tai ương khủng bố... Ích kỷ như bức tường ngăn cách, phân rẽ và hủy diệt mọi tương quan cuộc sống với nhau, với Chúa, với chính bản thân.

Máu Đức Giêsu đổ ra trên Thập Giá

để giao hòa, tha thứ, nối kết, hợp nhất lại tất cả. Nhưng mằm mông và sự băng hoại của ích kỷ chỉ thực sự bị triệt tiêu, khi con người biết mở lòng ra, khiêm tốn ngược nhìn Thập Giá Chúa, để dòng máu cứu rỗi từ trái tim Chúa nhuộm thấm tâm hồn, và khơi nguồn sự sống mới. Chỉ khi thực sự đối diện với Thập Giá Đức Kitô thì mọi mặt nạ, mọi phù phiếm, mọi ảo tưởng về bản thân ta mới rơi xuống, như máu Chúa đã rơi xuống vì chúng ta.

3. Con người lãnh đạm.

Những kẻ lãnh đạm là những kẻ bàng quan đứng nhìn Thập Giá Chúa mà không hề động lòng trắc ẩn. Khi chọn tư thế bàng quan, con người trở nên vô tâm, hồ hững và khô cứng. Thật ra những kẻ lãnh đạm không phản bác hay lên án Chúa, cũng chẳng tìm hiểu để lên tiếng bênh vực. Họ hiện diện dưới chân Thập Giá chỉ vì tò mò, muốn xem có gì lạ, mà không hề có chút tình thương. Khi đó thì Đức Giêsu đang trong cơn khát khủng khiếp sau một đêm bị hành hạ dưới đòn roi dã man, sau khi bị căng xác để đóng đinh chân tay vào Thập Giá, bị đội vòng gai đâm thấu vào đầu, bị phơi trần toàn thân nóng rát dưới mặt trời thiêu đốt giữa trưa hè, và máu không ngừng chảy ra. Trong tình trạng đó, con khát đã lên đến tận cùng, và Ngài thốt lên: *“Tôi khát”*: khát tình yêu, khát nhân nghĩa, cũng là con khát phần rỗi các linh hồn.

Con khát tình yêu đến cùng cực của Đức Giêsu cũng không lay động nổi những tâm trạng vô hồn, những lối sống vô tâm, những trái tim vô cảm. Có thể ta là kẻ lãnh đạm, không nhúng tay vào sự ác, nhưng rồi cũng không ngăn cản sự ác. Quả thật, *“Thế giới chìm đắm trong đau khổ không phải vì tội ác của kẻ xấu mà là vì sự im lặng của những người tốt”* (Napoléon). Phải chăng đó là thái độ thỏa hiệp với sự dữ? Dù sao đó cũng là thái độ khoan hòa giả tạo, lập lòe đánh lận con đen: tưởng mình quặng đại, mà thực chất là nhu nhược; thấy mình đang quan sát mọi sự, nhưng chẳng chú tâm đến điều gì; nhìn mình có vẻ nhu mì đạo đức, nhưng thực tế là sống trong tâm trạng phạm tục của kẻ vô tín.

Mỗi người chúng ta đều nằm trong cơn khát của Chúa Giêsu. Tình yêu Ngài đã trút cạn cho ta, nên Ngài khao khát chính ta. Ngài đang chờ trái tim ta mở rộng cho nỗi khao khát của tình yêu Ngài. Đó là điều không thể tưởng, nhưng có thật, vì đó chính là mầu nhiệm Thiên Chúa làm người. Thiên Chúa là Tình Yêu, mà Tình Yêu là con khát khôn nguôi, là dòng chảy khôn xiết, là sức mạnh khôn lường, là sự da diết khôn tả. Thiên Chúa qua Đức Giêsu Kitô là

như thế trong cuộc đời mỗi người chúng ta. Điều đáng buồn là nhiều khi ta không dám tin như vậy, nên định hướng sống của ta vẫn mập mờ, cách sống của chúng ta vẫn lơ đãng. Hãy tin! hãy cảm thụ cơn khát của Chúa Giêsu trên Thập Giá, để ta không còn sống lãnh đạm trước ngọn lửa tình yêu đang bốc cao trong trái tim Ngài.

4. Con người ganh tị.

Philatô ganh tị quyền lực của Chúa; Anna ganh tị sự vô tội của Chúa; Caipha ganh tị sự đặc nhân tâm của Chúa; Hêrôđê ganh tị đức hạnh cao cả của Chúa; các luật sĩ và phái Phariseu ganh tị sự khôn ngoan của Chúa. Kẻ ganh tị lúc nào cũng mong sủa hạ bệ những ai có sự ưu việt hơn mình. Và rồi để cho thấy Chúa không còn đáng ganh tị nữa, họ đồng hóa Ngài với hạng người tội lỗi.

Chính người trộm dữ cũng ganh tị với quyền lực của Chúa Giêsu. Anh ta tức tối vì Ngài không sử dụng quyền lực ấy để cứu lấy cả anh ta nữa. Sự sai lầm này khiến anh ta mù tối, không thể nhận ra Chúa Giêsu là ai. Đứng ra, không ai gần ơn cứu chuộc bằng anh, nhưng rồi chẳng ai xa ơn cứu chuộc hơn anh. *Tinh ganh tị khiến anh sai lầm ngay điều anh yêu cầu: được xuống thay vì được lên.*

Trước mắt quần chúng, cả ba người

đang bị treo trên thập giá đều là những tên gian phi, đều đáng mạng một bản án gia hình, nhưng ở đoạn kết, cái hậu của sự thật đều khác biệt. Ba bản án treo trên ba thập giá được thể hiện khác nhau:

- *Ganh tị* (Salvandus - một người đáng lý được cứu độ)

- *Trắc ẩn* (Salvantus- một tên trộm được cứu độ)

- *Ai tuât* (Salvatore - một Đấng Cứu Độ).

Ganh tị là nguồn gốc của mọi phán đoán sai lầm, lạc lối, và đi tới vực thẳm của tâm tối. Nói hành, vu cáo, võ đoán, hãm hại, đều do ganh tị mà ra. Ganh tị phủ nhận mọi công lý và yêu thương. Nơi cá nhân, tính ghen tỵ biến thành vô liêm sỉ, phá hoại những giá trị luân lý, làm hư hại đời sống tha nhân và bản thân. Trong đời sống cộng đoàn, tính ganh tị biến thành giả hình: giống như sói đội lột chiên, vãn tay bắt mắt mừng cho đến khi đủ sức tiêu diệt đôi phương. Người ganh tị thì lòng đầy tham lam, muốn cướp giật nơi người khác điều mà mình không có. Ganh tị hay đố kỵ đều làm mờ ám lương tri và xơ cứng con tim. (xem tiếp kỳ tới—CN 31-B TN)

Lm. Thái Nguyên

<http://gplongxuyen.org>

Phải chăng Thiên Chúa yêu thương người này và ghét bỏ người kia? Chắc chắn là không. Vì Thiên Chúa là Cha nhân từ. Ngài yêu thương mọi loài mà Ngài đã tạo dựng nên. Họa cỏ đồng nội. Muôn thú muôn loài đều được Ngài chăm sóc hưởng chi con người. Sự dữ không phải do Thiên Chúa mang đến. Sự dữ là thể lực thù nghịch với Thiên Chúa. Ma quỷ luôn tìm cách phá hủy công trình của Chúa. Trong đó công trình vĩ đại nhất mà Thiên Chúa đã làm nên, đó là tạo dựng con người giống hình ảnh Thiên Chúa. Chính vì điểm này mà Thiên Chúa luôn đòi hỏi con người dùng tự do để quy phục Thiên Chúa thay vì quay lưng lại với Ngài. Con người có tự do để hành xử. Theo Chúa để chống lại sự dữ, để sống vâng phục theo thánh ý Chúa. Khi con người sử dụng tự do để sống theo thánh ý Chúa là lúc con người chấp nhận những thử thách khó khăn trong cuộc đời, với một niềm tin vào Thiên Chúa tình yêu, Ngài sẽ không bao giờ bỏ rơi những ai trung tín theo Ngài.

Cuộc đời vẫn thường có những trái ngang. Dòng đời không thiếu những bất trắc xảy ra, khiến chúng ta dễ thất vọng về những gì đang diễn ra trong cuộc đời. Hãy tin tưởng vào Thiên Chúa. Hãy chạy đến cùng Thiên Chúa. Ngài sẽ không bao giờ bỏ rơi chúng ta. Ngài sẽ làm những điều tốt đẹp nhất cho dân Ngài.

Ước gì chúng ta có đủ đức tin để chạy đến kêu cầu Chúa chữa lành khi gặp những tai ương hoạn nạn. Xin cho chúng ta luôn tin thác vào Chúa đầu cuộc đời vẫn còn đó những phong ba gió bụi cuộc đời. Amen

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

Hãy Bám Vào Chúa

Tôi mới nghe tin một người quen bị ung thư. Tôi liền điện thoại hỏi thăm. Người bạn đó bảo: bác sĩ tây y – đông y đều bó tay rồi. Bây giờ trong người đau nhức lắm. Tôi chỉ mong ra đi sớm cho khỏi chịu sự đau đớn này.

Tôi nói với người bạn: còn nước còn tát. Còn một hơi thở cũng đừng bỏ cuộc. Là người Kitô hữu chúng ta còn có một phương dược diệu kỳ là cậy dựa vào quyền năng Chúa. Hãy cầu nguyện và bám chặt vào Ngài.

Dầu thế nào đi nữa, sinh bệnh lão tử là lẽ thường tình. Con người dường như bất lực với lẽ thường tình ấy. Dù Tân Thủy Hoàng có thuốc linh đan trường sinh rồi cũng chết. Dù văn minh khoa học tiến bộ rồi cũng bất lực trước những bệnh tật khổ đau của con người.

Sự bẽ tắc trong sinh tử cho thấy con người không thể dựa vào khả năng của mình để thoát khỏi dòng sinh mệnh ấy. Con người đành ngậm ngùi tiếc thương cho nhau khi gặp hoạn nạn gian nan. Chúng ta vẫn thường nghe bác sĩ nói nhỏ với bệnh nhân hoặc người nhà bệnh nhân: “tôi rất tiếc vì không có thể làm gì hơn được nữa!”

Xem ra chỉ có Thiên Chúa mới có quyền trên mọi bệnh tật. Chỉ có Ngài mới cầm quyền sinh tử cho con người. Ông hội trưởng trong Tin Mừng Thánh Marco có lẽ đã từng “vái tứ phương” để tìm thầy chạy thuốc cho đứa con cưng của mình. Nhưng đã hoàn toàn thất bại. Chỉ khi ông gặp được Chúa, đặt niềm tin nơi Chúa. Con gái ông mới được cứu. Niềm tin vào Chúa đã được bù đắp bằng ơn lành Chúa ban theo ý ông xin.

Thế nhưng, đôi khi chúng ta không khỏi thắc mắc băn khoăn. Tại sao Chúa nhận lời người này mà lại không nhận lời người kia? Tại sao giữa dòng đời có người vui và có người buồn? Có người khỏe mạnh. Có người ốm đau. Có những người cả cuộc đời sống lựa là gấm vóc. Có những người lại cơ cực làm than. Có người được yêu thương, có người bị khinh chê ruồng bỏ. Có người hạnh phúc, có người bất hạnh. →

Bạn có thể mất ơn gọi không?

Dù sống đời hôn nhân, độc thân, hay tu trì, thì ơn gọi Kitô hữu của chúng ta là biên cuộc đời của mình thành một cuộc đời quên mình và phục vụ người khác. Hạnh phúc và ơn cứu độ đến từ đó.

Gần đây, tôi nhận được một lá thư chia sẻ rằng ông ấy vẫn còn bị ám ảnh sâu sắc bởi một câu chuyện được kể hồi tiểu học. Một thầy giáo dạy môn tôn giáo đã đọc câu chuyện về một linh mục đến thăm một người bạn thuở thiếu thời. Trong khi ở lại với người bạn của mình, vị linh mục để ý thấy, trong khi ông này vẫn đủ vui vẻ và niềm nở, nhưng cũng có nét buồn bã lẫn khuất đau đó. Khi vị linh mục hỏi chuyện, ông bạn thú nhận là mình đã “mất ơn cứu độ” bởi đã từng

cảm nhận ơn gọi linh mục khi còn trẻ, nhưng lại chọn con đường hôn nhân. Giờ ông ấy thấy, trong cuộc sống mình không còn có ơn cứu chuộc nữa. Ông từng có ơn gọi và để mất nó, và như thế là mãi mãi mất luôn cơ hội hạnh phúc. Dù cho có cuộc hôn nhân hạnh phúc, nhưng ông cảm thấy mình mãi mãi chịu một dấu hằn vĩ đại không trung thành khi từ chối ơn gọi Chúa ban.

Tôi cũng lớn lên với những câu chuyện như thế. Chúng là một phần của Đạo Công Giáo thuở tôi còn nhỏ. Chúng tôi được dạy để tin rằng Thiên Chúa xác định một ơn gọi nhất định cho bạn, làm linh mục, nữ tu, kết hôn, hay độc thân. Và khi đã biết ơn gọi của mình mà bạn không chấp nhận nó, thì bạn “bỏ lỡ” hoặc “đánh mất” ơn gọi của mình, và hậu quả là một nỗi buồn dai dẳng, thậm chí là nguy cơ không được vào thiên đàng. Những câu chuyện về ơn gọi như thế vẫn ám ảnh trong tâm trí tôi khi tôi vào chủng viện. Nhưng nó chỉ là một bóng mờ mà thôi. Dù cho một vài nỗi sợ về đường thiêng liêng cũng có phần nào thúc đẩy tôi, nhưng tôi không đi tu và làm linh mục vì sợ hãi. Nỗi sợ có thể là thứ lạnh mạnh.

Nhưng cũng có thể không lạnh mạnh. Thật không lạnh mạnh khi nhận thức về Thiên Chúa và ơn gọi của mình như những sự có thể khiến bạn mất đi hạnh phúc và ơn cứu độ, dựa trên một quyết định duy nhất của bạn khi còn trẻ. Thiên Chúa không như thế.

Đúng là Thiên Chúa kêu gọi chúng ta, cho chúng ta một ơn gọi mà chúng ta phải nhận định qua lương tâm, qua cộng đoàn, qua hoàn cảnh, và qua những tài năng chúng ta có. Với một Kitô hữu, hiện hữu không có trước yếu tính. Chúng ta sinh ra với một mục đích, một sứ mạng trong đời. Có nhiều bản văn Kinh Thánh nói rõ điều này. Chúa Giêsu cầu nguyện cả đêm để biết thánh ý Chúa Cha, Thánh Phaolô được dân đưa đến Damascus và được một bô lão chỉ dẫn cho biết ơn gọi của mình, ông Moses thấy sứ mạng của mình khi thấy cảnh khốn khổ của dân, và tất cả chúng ta đều được thách thức dùng tài năng của mình hoặc đánh mất nó. Chúng ta đều được kêu gọi thực hiện sứ mạng, và mỗi người chúng ta đều có một ơn gọi. Chúng ta được tự do sống đời mình cho chính mình.

Nhưng Thiên Chúa không chỉ cho

chúng ta một cơ hội theo kiểu nếu ta bỏ lỡ nó thì sẽ buồn bã suốt đời. Không. Mỗi khi chúng ta khép lại một cánh cửa, Thiên Chúa luôn mở ra một cánh cửa khác. Thiên Chúa cho chúng ta bảy mươi lần bảy cơ hội, và thậm chí là hơn thế, nếu cần. Vấn đề ơn gọi không phải là kiểu đoán sao cho đúng (Tôi được tiền định chuyên biệt cho điều gì?) nhưng đúng ra là trao đi bản thân trong đức tin và đức ái cho hoàn cảnh mà ta đã chọn (hay thường là chính hoàn cảnh chọn chúng ta.) Chúng ta không nên sống trong nỗi sợ không lành mạnh về ơn gọi. Thiên Chúa không ngừng yêu thương và mong muốn cho ta hạnh phúc, kể cả khi không phải lúc nào ta cũng đi theo ơn gọi lý tưởng của mình.

Mới đây, tôi có nghe một bài giảng, trong đó vị linh mục so sánh Thiên Chúa với một GPS, Hệ thống Định vị Toàn cầu, một công cụ vi tính, có giọng nói phát ra chỉ đường. mà hầu như ngày nay mọi người đều có trong xe hơi. Một trong những tính năng của nó là thế này: Dù cho biết bao nhiêu lần, bạn không đi theo chỉ dẫn của nó, thì tiếng nói trong máy chẳng bao giờ thể hiện sự bực tức, la hét, hay không thèm nói với bạn nữa. Đơn giản nó chỉ nói rằng, “Đang tính toán lại.” Và sớm hay muộn, nó đều đưa ra cho bạn một lộ trình khác.

Đúng là một hình ảnh đầy phần chán, nhưng vẫn chẳng là gì so với lòng kiên nhẫn và tha thứ của Thiên Chúa. Chúng ta, không một ai nên bị ám ảnh dài lâu bởi nỗi buồn và nỗi sợ rằng chúng ta đã bỏ lỡ ơn gọi của mình, trừ phi khi chúng ta đang sống một cuộc đời ích kỷ. Không phải một ước đoán chính xác, mà chính tinh thần vong kỷ thay vì ích kỷ, một cuộc đời tìm kiếm phục vụ thay cuộc đời tìm kiếm tiện nghi, đây chính là yếu tố làm nên ơn gọi. Dù sống đời hôn nhân, độc thân, hay tu trì, thì ơn gọi Kitô hữu của chúng ta là biến cuộc đời của mình thành một cuộc đời quên mình và phục vụ người khác. Hạnh phúc và ơn cứu độ đến từ đó.

Ronald Rolheiser/J.B. Thái Hòa dịch

Chúa Không Có Tay

Vừa khi cuộc thế chiến thứ hai kết thúc, một toán lính đồng minh đã tình nguyện đến giúp đỡ nhân dân ở một làng nhỏ ở miền Bắc nước Ba-lan, tái thiết lại những gì đã bị chiến tranh tàn phá.

Dân làng không yêu cầu họ làm công tác gì, cũng không xin giúp đỡ thuốc men, thực phẩm hay nông cụ. Họ chỉ xin các binh sĩ đồng minh giúp họ tái thiết một pho tượng đã bị bể nát tan tành. Từ nhiều thế kỷ qua, pho tượng này là niềm tự hào của người dân trong

làng. Giờ đây pho tượng chỉ còn là những mảnh vụn nằm vung vãi dưới đất. Liệu những người lính đồng minh có thể làm được công tác khó khăn này không?

Quả thực, công tác khó khăn. Nhưng cuối cùng các binh sĩ cũng nhặt lại được từng mảnh vụn và dựng lại được pho tượng. Chỉ có điều là có hai phần chỉ thể trong pho tượng là họ không thể tìm thấy.

Họ dựng pho tượng giữa quảng trường của ngôi làng và phủ lên đó một tấm vải lụa. Tấm vải này chỉ được mở ra bằng một nghi thức do ông xã trưởng chủ tọa.

Khi dân chúng trong làng tề tựu đông đủ trước quảng trường. Ông xã trưởng đọc diễn văn cảm ơn các binh sĩ đồng minh và cho mở tấm vải lụa ra. Mọi người kêu lên với tất cả kinh ngạc. Pho tượng tuyệt đẹp nhưng lại không có đôi tay. Dưới chân pho tượng Chúa Kitô Vua không có đôi tay này, mọi người đọc được hàng chữ viết thật lớn sau đây: **“TA KHÔNG CÓ TAY. CÁC CON CÓ THỂ CHO TA MUỐN ĐÔI TAY CỦA CÁC CON ĐƯỢC KHÔNG?”**

Câu chuyện trên đây có thể gọi cho chúng ta một hình ảnh về Giáo Hội của Chúa Kitô. Chúng ta có thể coi Giáo Hội như một nỗi dài của Chúa Kitô. Chúa Kitô muốn dùng Giáo Hội như đôi tay để tiếp tục công cuộc cứu rỗi của Ngài.

Cách đây hai ngàn năm, Chúa Giêsu đã đi lại, đã nói, đã làm nhiều điều tốt đẹp. Ngày nay Ngài cũng muốn cho các hoạt động của Ngài được tiếp tục qua Giáo Hội. Sứ mệnh của Chúa Giêsu là một sứ mệnh thiêng liêng. Nhưng sứ mệnh đó cần phải được thể hiện bằng lời nói, bằng hành vi bên ngoài.

Vì thế, không có gì đáng ngạc nhiên khi giao phó sứ mệnh đó cho Giáo Hội, Chúa Giêsu muốn nó được thực thi trong một khung cảnh hữu hình, nhờ những phương tiện cụ thể. Nhờ những sinh hoạt hữu hình và đôi tay cụ thể của Giáo Hội mà Chúa Giêsu tiếp tục loan truyền chân lý, trao ban sự sống và dẫn đưa nhân loại về hạnh phúc vĩnh cửu.

Là chỉ thể của Giáo Hội, thân mình mầu nhiệm Chúa Giêsu, mỗi Kitô hữu chúng ta cũng là những cánh tay rộng mở của Chúa Kitô, nhờ đó Ngài không ngừng giải tỏa ánh sáng, trao tặng tình thương, ơn cứu độ và hạnh phúc cho mọi người.

Sưu tầm

Tình yêu phong nhiêu sẵn sàng đón nhận sự sống.

Yêu thương đích thực không khép kín vào bản thân, mà mở lòng ra trước Thiên Chúa và tha nhân. Tình yêu vợ chồng và sự phong nhiêu của tình yêu ấy diễn tả phần quan trọng của nó ở việc sẵn sàng sinh con cái và ước muốn nuôi dạy chúng nên người và nên con Chúa. Đây là vấn đề căn bản của hôn nhân Kitô giáo. Sinh sản và nuôi dạy con cái, đôi bạn coi mở với tương lai và thành người cộng tác với Thiên Chúa trong công trình Tạo dựng. Đôi bạn sẵn sàng yêu thương đón nhận con cái mà Chúa muốn ban cho họ vì chính chúng. Họ đón nhận con cái như một quà tặng của Thiên Chúa với ý thức rằng Chúa đã đón nhận chúng trước và yêu thương chúng từ thuở đời đời. Đứa con chính là hoa trái tuyệt diệu của tình yêu, sự kết hợp vợ chồng, và trao hiến cho nhau.

Về chuyện con cái có hai thái độ cực đoan cần phải tránh: Một là, xem con cái như một “của nợ”, một cản trở sự hoàn thành bản thân của ta và từ đó loại trừ khả năng có con ngay từ đầu; Đàng khác, đó là thái độ muốn có con “bằng mọi giá” như để thỏa mãn nhu cầu riêng của mình, mà không vì chính chúng. Vì:

Ước muốn làm cha làm mẹ không có nghĩa là được “quyền có con” bằng bất cứ cách nào, vì con cái chưa sinh ra cũng có quyền của mình. Đứa trẻ chưa sinh ra phải được bảo đảm cho có những điều kiện tốt nhất để tồn tại, nhờ sự ổn định của một gia đình được xây dựng trên hôn nhân, nhờ những sự bổ sung của hai người, là cha và mẹ. (HTXHCG 235).

Thái độ thứ nhất có thể dẫn đến tình trạng phá thai, hoặc phòng ngừa thụ thai, chỉ muốn đón nhận giới hạn con mạnh khỏe, thông minh. Đức Chân Phước Giáo Hoàng Phaolô VI nhận thấy từ thập niên 60 thế kỷ trước với sự phát triển công nghệ, con người bị dễ tha hóa, rời xa Thiên Chúa, vì chính con người trở thành đối tượng của sự thao túng của mình, khi con người cố đặt hành vi tình dục vợ chồng phụ thuộc vào kỹ thuật, điều đó sẽ gây tác hại cho mọi quan hệ vợ chồng. Sự ngừa thai có thể dễ dàng trở thành một diễn tả cho nỗi trạng này nếu như nó định hình trên ngôn ngữ diễn tả tình yêu. Khi ấy, sự yêu thương kết hợp vợ chồng bị tách biệt khỏi sự phong nhiêu, nghĩa là khía cạnh cốt yếu của sự trao hiến không còn nữa. Phá thai còn nghiêm trọng hơn nữa, không phải chỉ vì những di chứng để lại của sự việc ấy trên con người và cuộc sống của đôi bạn, mà còn vì đó là hành

vi tội ác loại trừ sự sống một con người. Ngay từ những thế kỷ đầu Hội Thánh coi đó là những tội ác luân lý. Một người phá thai hay tham gia trực tiếp vào việc phá thai là đã tự đặt mình ra ngoài Hội Thánh, tức bị vạ tuyệt thông tiền kết (Giáo luật đ.1398). Trong xã hội ngày nay, tình trạng phá thai lan tràn và được đồng ý xem (thậm chí còn khuyến khích) phá thai như một phương tiện điều hòa sinh sản nếu không nói là truyền lan như một ‘quyền có con người’. Những hình thức chẩn đoán tiền sản còn làm gia tăng hơn nữa áp lực xã hội lên đôi vợ chồng, tuy nhiên không nên xem thường những hậu quả của việc phá thai hay sử dụng thuốc phá hay ngừa thai. Phá thai không thể là một lựa chọn.

Thái độ thứ hai, muốn có con “bằng mọi giá”, thể hiện qua nhiều chọn lựa khác nhau, nô lệ cho *tên bạo chúa* kỹ thuật. Ngày nay, nổi lên rất nhiều kiểu “bệnh viện chuyên giúp thụ thai” đáp ứng cho những người có nhu cầu có con mà chưa thành tựu. Nói chung đó là thực hành việc “thụ tinh nhân tạo”. Đó là một can thiệp ‘nhân tạo’ vào hành vi vợ chồng, không những cướp đi phẩm chất của hành vi ấy mà còn thay thế nó bằng kỹ thuật. Như thế, đứa trẻ không phát xuất từ nguồn yêu thương trao hiến cho nhau của cha mẹ nó, nhưng là sản phẩm của công việc của người thầy thuốc và các người làm việc trong phòng thí nghiệm của bệnh viện. Thụ tinh nhân tạo hầu như luôn liên hệ tới sự chọn lựa chất liệu di truyền hay các phôi thai, nhất là những nơi nào có liên hệ tới sự chẩn đoán Gen di truyền tiền cây phôi. Hệ quả của việc này là phân đầu của cuộc sống mình đứa trẻ bị đối xử chỉ như là một chất liệu của phòng thí nghiệm. Không kể hậu quả của nỗi trạng này ảnh hưởng trên cuộc sống của đôi vợ chồng, đó còn là một sự kỳ thị nghiêm trọng và xúc phạm phẩm giá nhân vị. Thụ thai nhân tạo, hơn nữa, còn có thể trở thành một thử thách tác hại đến cuộc hôn nhân hai người.

Chuẩn bị làm cha mẹ có trách nhiệm trong việc sinh-dưỡng-dục.

Đôi bạn cần phải trao đổi và thỏa thuận với nhau vấn đề con cái trước khi cưới. Họ cần được chuẩn bị tư thế làm cha làm mẹ có trách nhiệm. Điều này càng quan trọng hơn vì khi một đứa con chào đời luôn kèm theo những thách đố làm tràn ngập cuộc sống của họ. Sẵn sàng đón nhận con cái mà Chúa ban cho đôi vợ chồng là một họa quả của sự phong nhiêu này. Công Đồng Vatican II dạy rằng đôi bạn

Sẽ chu toàn bốn phận với ý thức

trách nhiệm, vừa của con người, vừa của những Kitô hữu, [...] họ sẽ cùng đưa ra một phán đoán chính xác, trong khi vẫn quan tâm đến thiện ích của chính họ cũng như của con cái đã sinh ra hay dự định sẽ có, vẫn cần nhắc về những điều kiện vật chất cũng như tình thần của hoàn cảnh sống theo từng thời điểm, và sau cùng vẫn lưu tâm đến thiện ích của cả gia đình, của cộng đồng xã hội và của Giáo Hội nữa. (Gaudium et Spes 50).

Tuy nhiên, sự phong nhiêu của hôn nhân còn hiểu theo nghĩa rộng hơn, không chỉ có nghĩa là có con cái, mà còn là những hoa trái của đời sống đạo đức, thiêng liêng và siêu nhiên mà cha mẹ được kêu gọi thông truyền cho con cái họ, và qua chúng cho Giáo Hội và thế giới (*Familiaris Consortio* 28). Như vậy, sự phong nhiêu còn là dạy dỗ, hướng dẫn con cái đi trên nẻo đường dẫn đến cuộc sống viên mãn. Con cái là thiện ích lớn lao, và điều chính yếu, nhất là trong xã hội tục hóa ngày nay, là trao ban cho chúng một nền tảng vững chắc, để chúng có thể lội ngược dòng tình thần tục (hay thói đời) mà sống tính mới mẻ của Tin Mừng một cách tròn đầy. Đây mới chính là mục tiêu thực sự của sự sống và sự phong nhiêu.

Nếu đôi bạn Kitô hữu hiếm muộn ngoài ý muốn, họ có thể tìm những phương cách khác làm cho tình yêu của họ trở sinh hoa trái, chẳng hạn nhận con nuôi, được ủy thác nhận nuôi dạy con, liên đới giúp đỡ những người ở bên lề xã hội, hoặc nhiều cách khác nữa.

Trong lễ cưới, đôi bạn không chỉ được hỏi có sẵn sàng đón nhận con cái như tặng phẩm Chúa ban, mà còn có sẵn sàng ‘nuôi dạy con cái theo luật Chúa và Hội Thánh không’. Nhiệm vụ giáo dục này “bắt nguồn từ trọng ơn gọi đầu tiên của đôi bạn là dự phần vào công cuộc sáng tạo của Thiên Chúa: khi sinh ra một con người mới trong tình yêu và vì tình yêu, một con người mang sẵn nơi mình ơn gọi phải lớn lên và phát triển, các cha mẹ cũng từ đó mà lãnh nhận bốn phận phải giúp đỡ hữu hiệu cho người ấy được sống một cuộc sống nhân bản trọn vẹn” (*FC* 36). Đối với các cha mẹ Kitô hữu, giáo dục con cái là một quyền và nghĩa vụ, không thể thay thế và không thể chuyển nhượng. Giáo dục là thành phần thiết yếu của vai trò làm cha mẹ. Vì tương quan giữa họ và con cái là một tình yêu không thể thay thế được, nên quyền và nghĩa vụ này là độc đáo và cơ bản so với bốn phận giáo dục của những người khác.

Các cha mẹ tự do trong việc lựa chọn môi trường giáo dục và sinh hoạt

(nhà trẻ, trường học, ...) của con mình, để giúp họ hoàn thành nhiệm vụ giáo dục này, họ cần chọn nơi nào phù hợp nhất với mẫu mực giáo dục Kitô giáo. Nhưng trách nhiệm cuối cùng dù sao cũng là của họ.

Giáo dục Kitô là một giáo dục toàn diện và cơ bản: làm sao giúp cho trẻ phát triển các khả năng, năng khiếu về thể lý, tinh thần, và luân lý cách hài hòa. Mục đích của nền giáo dục này là đào tạo toàn diện hướng tới các chiều kích tâm lý – tâm thần – tinh thần và xã hội của nhân vị. Bởi thế, cha mẹ không thể dùng các phương tiện vật chất (đồ chơi và các thứ thiết bị kỹ thuật,...) bù trừ hoặc thay thế trách nhiệm phải dần dần để hiện diện, tạo an sinh, chăm sóc, dạy dỗ con cái. Giáo dục là một “quá trình trao đổi trong đó các cha mẹ – nhà giáo dục đến lượt mình ở mức nào độ cũng được giáo dục. Đang khi họ là thầy dạy nhân bản cho con cái thì họ cũng học nhân bản từ chúng” (Gioan Phaolô II, *Thư gửi các Gia đình*, 16).

Trong gia đình con trẻ không những có kinh nghiệm đầu tiên sống chung với người khác, mà còn có những kinh nghiệm đầu tiên sống đức tin, về Giáo Hội, về Chúa. Bởi thế, giáo dục Kitô không những hướng tới giáo dục ý thức trách nhiệm và sử dụng đúng đắn tự do, mà còn về niềm tin, cầu nguyện, sống theo Lời Chúa và tiếng gọi của Chúa. Trong bối cảnh đó cả gia đình cùng cầu nguyện rất có ý nghĩa.

Câu hỏi suy tư hay để thảo luận:

1. Tôi có ước muốn trở thành cha hay thành mẹ không? Tôi có sẵn sàng yêu thương đón nhận con cái vì chính chúng như là một quà tặng của Chúa ban cho không?
2. Tôi có sẵn sàng và đã chuẩn bị sẵn sàng nuôi dưỡng và dạy dỗ con cái chưa?
3. Hôn nhân phong nhiêu có nghĩa là gì và thế nào, đối với tôi?
4. Tôi có thể đổi điện, đượm đầu với hoàn cảnh hiem muộn có thể có của vợ chồng mình không?

Văn phòng HĐGMVN

ĐTC: Hãy lên án chính mình, đừng lên án người khác

Ơn cứu độ của Chúa Giêsu không phải là đồ “trang sức”, nhưng nó mang lại sự biến đổi. Để nhận được ơn cứu độ, ta phải chân nhận mình là tội nhân – nghĩa là biết tự lên án chính mình, chứ không phải lên án người khác. Đức Thánh Cha đã nói như thế trong thánh lễ tại nhà nguyện Marta, sáng ngày 06.09.2018.

Trong đoạn Tin Mừng Thánh Luca (Lc, 5, 1-11), Chúa Giêsu hỏi Phêrô để Ngài có thể lên thuyền của ông và giảng dạy cho dân chúng. Sau đó, Ngài mời gọi ông thả lưới và thu được một mẻ cá lạ lùng. Trình thuật này làm ta nhớ lại một mẻ cá lạ khác trong biển cô hầu Phục Sinh. Khi ấy, Chúa Giêsu hỏi các môn đệ xem họ có gì để ăn không. Trong cả hai trường hợp này, ta đều thấy Phêrô được tân phong: lúc đầu là kẻ đánh lưới người ta, và sau đó là một mục tử, một vị chủ chăn. Chúa Giêsu đã đổi tên của ông, từ Simon thành Phêrô, và như là một người Israel tốt lành, Phêrô hiểu rằng việc thay đổi tên nghĩa là thay đổi sứ vụ. Phêrô “đã cảm thấy tự hào bởi vì ông thực sự yêu mến Chúa Giêsu” và mẻ lưới lạ lùng này cho thấy một bước tiến trong cuộc đời ông.

Hành trình thứ nhất: nhận ra chính mình là những tội nhân.

Sau khi nhận thấy lưới sắp rách vì quá nhiều cá, ông đã quỳ xuống dưới chân Chúa Giêsu và nói rằng: Thưa Thầy, xin rời xa con, vì con là kẻ có tội.”

Việc thú nhận chính mình là kẻ có tội chính là một bước tiến quyết trên con đường trở thành môn đệ Chúa Giêsu của Phêrô. Bước đầu tiên này của Phêrô cũng là bước đầu tiên của mỗi người chúng ta, nếu ta muốn đi vào đời sống thiêng liêng, đi vào đời sống của Chúa Giêsu, để phục vụ Người, để theo Người. Tự thú nhận mình là điều cần thiết. Nếu không biết tự lên án mình, ta không thể bước vào đời sống của người Kitô hữu.

Ơn cứu độ của Chúa Giêsu không phải là đồ trang sức nhưng mang lại sự biến đổi.

Tuy nhiên, có một nguy cơ ở đây. Tất cả đều “nhận mình là kẻ có tội” nhưng “không dễ” thú nhận mình là những tội nhân cách cụ thể. “Chúng ta thường quen miệng nói rằng “con là kẻ có tội”, nhưng cũng cùng một cách như thế, ta nói rằng, “con là con người” hoặc “con là công dân Ý.” Tự thú nhận thì phải cảm nhận được sự đau xót nơi chính mình: cảm thấy sự đáng thương, nghèo nàn của mình trước mặt Thiên Chúa. Đó cũng chính là việc cảm thấy hổ thẹn. Và (đôi khi) điều này cần phải được thực hiện bằng con tim, chứ không phải bằng lời nói. Nghĩa là, ta cần phải kinh nghiệm cách cụ thể như Phêrô: ông đã xin Chúa Giêsu tránh xa mình vì mình tội lỗi. Phêrô thực sự nhận thấy mình là kẻ có tội” và rồi ông đã được cứu. Ơn cứu độ mà Chúa Giêsu mang lại cho ta cần một sự xưng thú chân thành vì “nó không phải là một thứ trang sức, thứ làm đẹp,” thứ chỉ làm thay đổi khuôn mặt với “hai cái quẹt,” nhưng ơn cứu độ biến đổi ta, vì khi bạn bước vào

đó, bạn phải dành chỗ cho nó bằng sự xưng thú chân thành về chính những tội lỗi của mình. Và từ ấy, ta kinh nghiệm được sự ngạc nhiên như Phêrô.

Đừng nói về những người khác.

Tóm lại, hành trình đầu tiên trong cuộc hoán cải là tự lên án, tự thú nhận chính mình với sự xấu hổ và cảm thấy sự ngạc nhiên vì mình được cứu. “Ta cần phải hoán cải, ta cần phải sám hối. Có những người thường thích nói về người khác, lên án người khác, và không bao giờ suy nghĩ về chính họ. Rồi khi đến tòa giải tội, người ấy xưng tội thế nào? Như một con ve? “Bla, bla, bla ... Con đã làm thế này, thế kia...” Nhưng liệu điều bạn đã làm có đụng chạm đến bạn, đến con tim? Và trong nhiều lần, thì không. Bạn đến đó để xúc mỹ phẩm, để trang điểm, để trông đẹp hơn khi ra về. Nhưng việc này không hề đi vào con tim của bạn, vì bạn không cho nó không gian, vì bạn không để cho mình tự lên án chính mình.

Ân sủng của việc nhận thấy mình là tội nhân thực sự.

Vì vậy, hành trình đầu tiên là một ân sủng: đó là mỗi người hãy học cách tự lên án chính mình chứ không phải lên án người khác.

Một dấu chỉ cho thấy một người không biết, hay một Kitô hữu, không biết cách tự lên án chính mình là khi người ấy hay tố cáo người khác, xía mũi vào chuyện của người khác. Đó là một dấu hiệu xấu. Tôi có đang làm điều này không? Đó là một câu hỏi tốt và cần thiết để đi vào con tim của ta. Ngày hôm nay, chúng ta xin Chúa ân sủng, ân sủng để gặp gỡ chính mình trong ánh nhìn của Ngài, với sự ngạc nhiên rằng Ngài đang hiện diện, và ân sủng để nhận thấy mình là những tội nhân, nhưng một cách cụ thể và để nói như Phêrô: “xin tránh xa con vì con là kẻ có tội.”

Trần Đình, SJ - Vatican

Lòng tốt là một vòng tuần hoàn.

Cô gái trẻ âm thầm trả tiền cho hai người lính cứu hỏa và cái kết chan chứa tình người.

Người ta nói lòng tốt là một vòng tuần hoàn: Khi bạn trao đi lòng tốt, nó sẽ trở về bên bạn. Khi bạn gieo mầm hạt giống thiện lương, nó sẽ kết hoa thơm

trái ngọt. Và, câu chuyện dưới đây có lẽ sẽ cho bạn thêm niềm tin vào điều đó.

Liz Woodward là một nhân viên phục vụ trong một cửa hàng thức ăn nhanh phục vụ 24/24h tại New Jersey. Cô luôn bắt đầu ngày làm việc mỗi ngày lúc 4 giờ sáng, khi trời vẫn còn tờ mờ.

Một ngày nọ, hai nhân viên cứu hỏa với gương mặt mệt mỏi bước vào cửa hàng nơi Liz đang làm việc và nói bằng giọng khẩn đặc: “Cô gái, cho chúng tôi hai tách cà phê espresso.”

Hai người họ vừa tham gia cứu hỏa cho một vụ cháy lớn. Ngọn lửa trong nhà kho vô cùng dữ dội. Họ đã chiến đấu với nó suốt 12 giờ và cả đêm không hề chớp mắt. Lúc này, họ đang vô cùng kiệt sức và rất cần một ly cà phê để tỉnh táo lại.

Có lẽ chẳng mấy người có thể hiểu được nỗi nhọc nhằn của những người làm lính cứu hỏa.

Liz chăm chú lắng nghe câu chuyện của hai người lính cứu hỏa Paul và Tim trong khi pha cà phê. Cô rất cảm kích bởi những gì họ đã làm. Cô muốn mời họ 2 ly cà phê và chuẩn bị một bữa sáng thật ngon thay cho lời cảm ơn những người hùng thầm lặng.

Trên mặt sau của hóa đơn, Liz viết: “Tôi đã trả tiền cho bữa ăn sáng ngày hôm nay. Cảm ơn sự đóng góp của các anh. Khi tất cả mọi người đều tìm cách thoát thân, các anh lại không màng tính mạng lao vào ngọn lửa. Bất kể trách nhiệm là gì, các anh là người dũng cảm, mạnh mẽ nhất, cũng là tấm gương tốt nhất cho tất cả mọi người. Cảm ơn vì mọi việc các anh đã làm, hãy nghỉ ngơi thật tốt”.

Hai người đàn ông mạnh mẽ bỗng bật khóc sau khi đọc được những lời khích lệ ấm áp từ cô gái trẻ. Họ đã làm công việc này rất nhiều năm, chứng kiến biết bao nỗi đau thương tâm sau mỗi vụ hỏa hoạn, nhưng có lẽ chẳng mấy người có thể hiểu được nỗi nhọc nhằn của những người làm lính cứu hỏa. Sự quan tâm của một cô gái trẻ chưa từng quen biết đã chạm tới trái tim mềm yếu của họ. Liz nhìn hai người đàn ông đang rung rưng nước mắt, hai người cũng nhìn Liz. Họ dành cho nhau ánh mắt ấm áp và nở nụ cười, cuối cùng vẫy tay từ biệt.

Sau khi trở về nhà, càng nghĩ về Liz, Tim càng cảm thấy cảm động. Anh đã chia sẻ câu chuyện này trên mạng xã hội, kèm theo lời nhắn gửi tới bạn bè: Hãy tới cửa hàng đây ấm áp đó. Nếu như gặp được cô gái lương thiện này, hãy trả thêm một ít tiền.

Thật bất ngờ, chỉ trong một đêm, lời nhắn nhủ của Tim đã nhận được rất nhiều ủng hộ từ cư dân mạng. Tấm lòng lương thiện của Liz được truyền đi khắp nơi. Nhiều người còn đích thân tới cửa hàng để khen ngợi, ủng hộ với cô gái.

Lúc này, mọi người mới biết về hoàn cảnh của Liz. Trên thực tế, gia đình của Liz không giàu có, thậm chí là khá túng thiếu. Đầu năm 2010, cha cô bị liệt do tổn thương não. Gia đình không đủ khả năng mua một chiếc xe hơi có hệ thống đưa xe lăn lên xuống, nên người cha bị ốm của cô quanh năm phải nằm trên giường. Còn Liz, cô phải gánh vác toàn bộ công việc gia đình. Hiện tại, cô đang làm 3 công việc bán thời gian suốt ngày đêm.

Sau khi biết được hoàn cảnh của Liz, chàng lính cứu hỏa Tim không thể diễn tả được tâm trạng của mình. Anh đã cùng với một số đồng nghiệp của mình lên kế hoạch giúp đỡ cô gái lương thiện này. Chẳng mấy chốc họ đã tạo ra một trang gây quỹ cộng đồng để mua một chiếc ô tô cho cha của Liz. Ban đầu họ chỉ kỳ vọng quyên góp được 17.000 USD, không ngờ rằng số lượng người tham gia rất lớn và số tiền thu được lên đến 86.000 USD.

Khi Tim tới thăm cha của Liz và trao cho cô số tiền đó. Liz đã ôm lấy anh và bật khóc. Cảnh tượng này cũng khiến cho những anh chàng cứu hỏa đi cùng rơi nước mắt. Có lẽ Liz cũng không ngờ rằng một hành động nhỏ của mình lại nhận được sự báo đáp lớn đến như vậy.

Được biết, trước khi cha của Liz bị liệt, ông đã làm **“nhân viên khắc phục thảm họa”** trong nhiều thập kỷ. Trong mỗi thảm họa, dù lớn hay nhỏ, ông đều lao vào hiện trường để hoàn thành công việc của mình mà không màng tính mạng của bản thân. Lòng tốt ấy của ông có lẽ đã truyền cho con gái mình, và rồi cuối cùng lại quay trở về bên cạnh ông.

Vậy nên, người ta mới nói: Lòng tốt là một vòng tròn hoàn hảo. Khi bạn trao đi lòng tốt, nó sẽ trở về bên bạn. Khi bạn gieo mầm hạt giống thiện lương, nó sẽ kết hoa thơm trái ngọt.

Hải Dương (Ngọc Nga sưu tầm)

Healthcare Senior Services

MEDICARE/MEDICAID INFORMATION CENTER

Giúp quý vị điền đơn đăng ký.
Giúp bổ sung, sửa đổi, hồ sơ cho quý khách gặp khó khăn hay trực tiếp.
Hướng dẫn quý vị xem lại những quyền lợi đang có và những gì sẽ thay đổi trong năm 2019.

Ngoài những quyền lợi chính nếu những vị của niên có **MEDICAID** thì còn được thêm những quyền lợi phụ trợ bao gồm:

- Sách quyền lợi sản phẩm Sức khỏe
- Bảo hiểm Nha Khoa
- Bảo hiểm Chăm sóc và Chính hình
- Trợ giúp Chuyên chở

Dịch vụ của chúng tôi hoàn toàn miễn phí
Mọi thắc mắc về: MEDICARE / MEDICAID
Xin liên lạc với:

Đỗ Ái Linh 281-845-9890

Để tìm hiểu, so sánh và lựa chọn một chương trình thích hợp cho Quý vị

NEW YORK LIFE

Career Opportunity

If you are ready to make a change and have the entrepreneurial drive to make a career in the Insurance and Financial Services Industry, then maybe it's time for you to think about working with New York Life Insurance Company, ranked #65 on the Fortune 500 list for 2017.

To find out more about all the advantages of a career with New York Life, please contact:

Minh Truong, Senior Partner
Houston General Office
3200 Southwest Freeway, Suite 1900
Houston, TX 77027
Tel: **832 995-7575**
Email: mvtruong@ft.newyorklife.com
EOE/M/F/D/V/SO

HTH COMMUNICATIONS

NOW HIRING!

We have many new vacancies that we are recruiting for!

- *Basic English Pay Rate: \$10 - \$12/hr
- *Basic Computer Skills

Work Hours: 8:00 am - 5:00 pm, Mon - Fri

Apply in Person at:
HTH COMMUNICATIONS
9918 Brooklet Drive
Houston, TX 77099

www.hthcomm.com - employment@hthcomm.com